

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/108/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612010226
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2012:1612010226.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a prísediacich Marty Bordákovej a Anny Závadskej v trestnej veci obžalovaného P. N. a spol. stíhaného pre zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 270 ods. 2 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. júna 2012 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1) P. N., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom K. č. XXX, okres H. T., prechodne bytom K. č. XXX, nezamestnaný,

2) C. R., nar. XX. XX. XXXX v Z., trvale bytom M. č. XX, T., prechodne bytom K. č. XX, Z.,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h, ž e

dňa 03. 01. 2006 v čase o 17.00 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode v pohostinstve u Gajdára na Kollárovej ulici v Malackách zamenili bankovku v nominálnej hodnote 1.000,- Sk (33,19 €) so sériovým číslom P 46919389, s vedomím, že je falošná, za pravé dve bankovky v nominálnej hodnote 500,- Sk (16,60 €), tým spôsobom, že obžalovaná C. R. priniesla ďalšiu pravú bankovku v nominálnej hodnote 1.000,- Sk (39,19 €), ktorú položili na falošnú bankovku, a takto ich predložili čašníčke, ktorú požiadali, aby im rozmenila tieto dve bankovky každú v nominálnej hodnote 1.000,- Sk (33,19 €) na drobnejšie peniaze, ktorá im nato dala štyri bankovky každú v nominálnej hodnote 500,- Sk (16,60 €) a predložené dve bankovky v nominálnej hodnote 1.000,- Sk (33,19) si ponechala, pričom bankovka so sériovým číslom P 46919389 bola falzifikátom,

t e d a

spoločným konaním dali falšované peniaze ako pravé,

č í m s p á c h a l i

zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

Obžalovaný P. N.

Podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j), l), § 39 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e o d k l a d á s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá povinnosť počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia zaplatiť zameškané výživné k rukám matky dieťaťa C. R. vo výške 4.386,- €.

Zároveň sa zrušuje výrok o treste rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/96/2012 zo dňa 18. 06. 2012 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaná C. R.

Podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j), l), § 39 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona s použitím § 50 ods. 1 Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody p o d m i e n e č n e o d k l a d á na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaní P. N. a C. R. na hlavnom pojednávaní každý samostatne učinili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutku, ktorý im obžaloba kládla za vinu, a svoje konanie oľutovali. Následne, po kladných odpovediach oboch obžalovaných na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaných o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom priznali spáchanie skutku, nevykonali, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výrokom o treste.

Obžalovaní tým, že spoločne použili falzifikáty peňazí vydávajúc ich za pravé, naplnili znaky skutkovej podstaty zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Zavinenie obžalovaných súd vyhodnotil podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako priamy úmysel, ktorý je daný jednak okolnosťami predchádzajúcimi skutku, keď od tretej osoby dostal obžalovaný P. N. falzifikát bankovky, o ktorej vravel aj obžalovanej C. R., že je falošná s tým, že obaja sa spolu zamýšľali nad tým, kam ju pôjdu rozmeniť, pričom pracovali s dvoma alternatívami. Vôľa obžalovaných porušiť záujem chránený Trestným zákonom je daná aj spôsobom spáchania trestného činu, keď cielene položili falzifikát pod pravú banku, a takto bankovky odovzdali čašníčke za účelom ich rozmenenia.

Obžalovaný P. N. bol dňa 18. 06. 2012 o 9.30 hod. právoplatne uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Zároveň bol zaviazaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia zaplatiť dlžné výživné vo výške 4.386,- €. Okrem uvedeného nebol súdne trestaný, ani prejednávaný za priestupok.

Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný P. N. sa dopustil trestného činu skôr, ako boli rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/96/2012 zo dňa 18. 06. 2012 právoplatne odsúdený za iný trestný čin, preto bolo podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona potrebné uložiť mu súhrnný trest.

Obžalovaná C. R. nebola doposiaľ súdne trestaná, ani priestupkovo riešená.

Súd zisťoval pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona a u oboch zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) a l) Trestného zákona,

t.j. pred spáchaním trestného činu, resp. spoločne posudzovanej trestnej činnosti, viedli riadny život, k trestnému činu sa priznali a svoje konanie oľutovali. U obžalovaného P. N. je daná 1 priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona spočívajúca v tom, že spáchal viac trestných činov. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je v jeho prípade 2:1, v prípade obžalovanej C. R. 2:0.

U obžalovaného P. N. sa podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona najprv znižuje horná hranica trestnej sadzby o ?. Obžalovaný P. N. spáchal dva trestné činy dvoma skutkami, pričom jeden z nich je zločinom, kedy zákon v § 41 ods. 2 ukladá súdu zvýšiť vrchnú hranicu trestnej sadzby o ? a uložiť trest v hornej polovici takejto sadzby. Uvedeným mechanizmom sa základná trestná sadzba prísnejšie trestného zbiehajúceho sa trestného činu, ktorým je § 270 ods. 2 Trestného zákona (7 až 10 rokov, po úprave podľa § 38 ods. 3 je to 7 až 9 rokov) zvýši na sadzbu 9 rokov a 6 mesiacov až 12 rokov. Vzhľadom na skutočnosť, že od spáchania zločinu uplynulo vyše 6 rokov, obžalovaný sa priznal, svoje konanie ľutuje, a evidentne sa jednalo o mladícku nerozvážnosť nevedomujúc si prísnosť zákona pri trestných činoch proti mene, bolo by uloženie súhrnného trestu v uvedenej sadzbe v jeho prípade neprimerane prísne, ba až drastické a neadekvátne následku trestného činu. Preto súd dospel k záveru, že okolnosti prípadu i pomery páchatel'a, ktorý nie je kriminálne závadovou osobou a nie je uňho predpoklad recidívy, odôvodňujú mimoriadne znížiť trest odňatia slobody pod spodnú hranicu trestnej sadzby určenej zákonom. Súd rešpektoval ustanovenie § 39 ods. 3 písm. c) a d) Trestného zákona, podľa ktorého pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako dva roky, ak je v osobitnej časti zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň 5 rokov, a kratší ako 5 rokov, ak je dolná hranica 10 rokov. Tzn., že pri ukladaní trestu pre zločin podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona bol súd oprávnený uložiť trest v minimálnej výmere 2 roky. Ak by súd uložil obžalovanému trest nepodmienečný, jednak by po 6 rokoch od skutku bol tento v rozpore s potrebou rýchlej časovej nadväznosti trestu na protiprávne konanie, preto by bol neprimerane prísny, a jednak by znemožnil obžalovanému zaplatiť výživné pre maloleté dieťa, čo by bolo v rozpore so záujmom maloletého, a neodrážalo by relatívne priaznivú prognózu nápravy obžalovaného. Z týchto dôvodov súd obžalovanému vymeral trest odňatia slobody v dĺžke 3 roky, ktorý podmienienečne odložil s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky, počas ktorej ho v rámci obmedzení súvisiacich s probačným dohľadom zaviazal zaplatiť dlžné výživné. Nakoľko sa jedná o súhrnný trest, súd zároveň zrušil výrok o treste predchádzajúceho rozsudku a nadväzujúce rozhodnutia.

V prípade obžalovanej C. R. sa trestná sadzba uvedená v osobitnej časti Trestného zákona z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona mení tak, že horná hranica sa znižuje o ?, preto konkrétna trestná sadzba 7 až 9 rokov. Prihliadajúc na charakter trestného činu, okolnosti a následky (takmer žiadne nevznikli, nakoľko bezprostredne po odovzdaní peňazí čašníčke bola pravá bankovka vrátená), a najmä osobu obžalovanej, ktorá sa doposiaľ nedostala do rozporu so zákonom, súd dospel k záveru, že sú aj v jej prípade splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na to, že skutok uvedený vo výrokovej časti bol v prípade obžalovanej ojedinelým vybočením z riadneho spôsobu života, a berúc na zreteľ možnosti jej nápravy, súd uložil obžalovanej podmienienečný trest odňatia slobody v minimálnej možnej výmere uvedenej v § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, ktorý podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, čo je pri spodnej hranici zákonného rozpätia uvedeného v § 50 ods. 1 Trestného zákona (1 až 10 rokov). Takto určená skúšobná doba zodpovedá závažnosti skutku i zásadám individuálnej a generálnej prevencie.

Počas skúšobnej doby podmienienečného odsúdenia sú obžalovaní povinní viesť riadny život, nedopustiť sa trestného činu, priestupku, ani iného protispoločenského konania, obžalovaný N. je povinný splniť uloženú povinnosť, v opačnom prípade súd vysloví, že sa neosvedčili, a trest odňatia slobody vykonajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Malacky. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto práva výslovne vzdala, je právne neúčinné.